

като отлични стрѣлци на коне (*ἰπποτοξόται* споредъ Thucyd. II 96.) и по оръжие и по носия приличали на скититѣ, свои съсѣди на сѣверъ. Въ редовѣтъ на Ситалковата войска постѣпили кое като наемници, кое като доброволци съ надежда за богата плячка, мнозина отъ планинскитѣ тракийци изъ Родопа, които били независими и се казвали *ἄσκηροι*; тѣ били въоръжени съ тракийски кратки, криви мечове, *μάχαιρα* или *σάκκη* наречени.

На Ситалка били подчинени и нѣкои пеонски племена на лѣвия брѣгъ на рѣка Стримонъ: *Ἀγριᾶνες*, *Λαίαιοι* и *Γρήνιοι*. При този случай Тукидидъ казва, че р. Стримонъ извира отъ планината Скомбросъ (сегашна Рила-Планина): *ἐκ τοῦ Σκομβροῦ ὄρους δι' Ἀγριάνων καὶ Λαϊαίων*. На десния брѣгъ отъ Стримонъ живѣли независимитѣ пеонци и слѣдователно дотукъ се простирали западнитѣ прѣдѣли на Ситалковата държава. Областъта на тракийскитѣ племена *Τρήρες* и *Τιλαταῖοι*, които живѣли къмъ сѣверъ отъ Скомбрусъ и на западъ досѣгали до рѣка "Оскиосъ" (Искъръ), образувала границата противъ трибалигѣ (*Τριβαλλοί*), заселени по р. Морава. За Искъръ казва Тукидидъ, че извира отъ сѣщата планина Скомбросъ, както и Нестосъ (сегашна Места) и Хебросъ и че тая планина е пуста, голѣма и съединена съ Родопа.⁴⁾

На югъ одризката държава се простирала до Егейското море, а на изтокъ до Понтосъ Евксиносъ; Ситалкесъ е владѣлъ така тракийското крайбрѣжие отъ Абдера (пó на изтокъ отъ устието на Нестосъ) до устието на Дунава. Четири дни и толкова нощи трѣбало, за да се обходи по море това крайбрѣжие при благоприятенъ вѣтъръ.

Здравъ и лекъходець (*ἀνὴρ εὐζώνος*) могълъ да извърви това разстояние въ 11 дни. Разстоянието между Бизантионъ и областъта на тракийското племе *Λαῖαιοι*, заселено по срѣдното течение на Стримонъ, било 13 дена пътъ (Thucyd. II. 97).

Ситалкесъ, като тръгналъ на 429. г. на походъ противъ Македония, минълъ изпърво прѣзъ собствената си одризка земя възъ долината на Хебросъ, (сетнѣ прѣминълъ, може би, водораздѣла между Марица и Искъръ и край сѣвернитѣ поли на Рила-Планина прѣзъ Самоковско и Дупнишко се упѣтилъ въ долината на Струма) и като слѣзнулъ въ долината на Струма, стигнулъ въ областъта на подчиненитѣ нему тракийски племена *Λαῖαιοι* и *Ἀγριᾶνες*, заселени въ горното течение на Струма и оттамъ прѣзъ планината *Κερκίνη* (сегашна Малешевска планина), слѣзнулъ въ пеонския градъ Доберосъ (*Δόβηρος*, който, споредъ едни, се намиралъ кѣдѣ Радовище въ долината на р. Струмица, споредъ други, кѣдѣ сегашния Дойранъ). Походътъ ставалъ по сѣщия пътъ, по който Ситалкесъ минълъ

⁴⁾ Види се, че Тукидидъ подъ името *Σκομβρος* разбира планинитѣ Рила и Витоша заедно, защото извѣстно е, че р. Струма извира отъ Витоша, а не отъ Рила. — *Kiepert, Formae orbis antiqui, Thracia* като се основава на едно свѣдѣние на Полибия (Strabo IV. 6. 12), който казва, че покрай *Naemus* и *Rhodore* най-висока планина е *Dunax*, мисли, че *Dunax* или *Donusa* било античното име на Рила и навежда и единъ пасажъ отъ Livius IV. 40. 58: *Donusa mons ingentis magnitudinis* на пътя отъ Тракия за *Dardania*. — Витоша отожествява Кипертъ съ античния *Scombrus*, Пиринъ-Планина съ *Orbelus*.